

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CHRISTO CAPITE|| TOTIVS ECCLESIAE,|| QVINQVE LIBRIS|| explicata.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

III. Refutantur ex Scripturis errores Caluinistarum et Lutheranoru[m] de
Mediatore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53845](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-53845)

CAPVT III.

Refutantur ex Scripturis errores Calviniſtarum & Lutheranorum de Mediatore.

ALIVS ERROR priori cōtrarius est eorum, qui contendunt, Christum exercere officium Mediatoris secundum vtramq; naturam, diuinam & humanam. Ita docet aperte CALVINVS in epistolis duabus ad Polonos. Idem etiam Ministri Tigurini, Henricus Bullingerus, Petrus Martyr, & alij in epistolis item duabus ad Polonos. Idem ex professo docet Iosias SIMLERVS in libro contra Stancarum, vbi defendit epistolas Tigurinorum à Stancaro oppugnatas. Idem etiam sentit Martinus KEMNITIVS. Nam in libro de duabus naturis refert inter absurdas sententias, quod Christus sit Medicator secundum humanam naturam tantum. Idem habet MELANCHTHON in Locis, capite de Filio, vbi dicit, Deitatem Filij obediuisse Patri. Idem habet liber CONCORDIAE, pagina 556. & 645. & 736.

Ac ne foris isti existimetur velle, Christum esse Medicorem secundum vtramque naturam ratione suppositi, non ratione formalis principij: obseruadum est, ex duobus aper- te colligi posse, quæ sit eorum sententia.

PRIMO, ex eo quod fatentur, se dissentire in hac re à Magistro & à Scholasticis. Magister autem & Scholastici disser-tis verbis docent, Christum esse Medicatorem secundum na-turam humanam, non secundum diuinam, licet ipse Me-diator sit, & esse debeat, Deus & homo.

SECVND O, colligitur ex eo, quod distinguunt opera Mediato-ris, & quædam esse volunt humanitatis quoad rem, Diuinitatis quoad efficaciam, vt pati & mori; quædam so-lius Diuinitatis esse volunt, vt illuminare mentes, remittere peccata, &c. immò etiam sacrificium offerre, diuinæ nature tribuunt; Victimam verò, esse naturæ humanæ. Testatur enim STANCARVS in libro de Trinitate & Medicatore, Stanislaum Saruicium, quem fidelem Christi seruū appellat Calvi-

Caluinus in epistola ad Polonos, in publico colloquio ita scribi iussisse: *Est Pontifex & Sacerdos diuina natura, sacrificium verò humana.* Qui error apertè introducit partim Arianismum, partim Eutychianismum.

Probandum est igitur, solum secundum naturam humanam Christū fuisse Mediatorem; si sermo sit (vt diximus) de principio formalī, non de ipso supposito. Ac PRIMVM ex Scripturis habemus locum illum beati Pauli 1. Timot. 2.
Vnus Deus, unus & Mediator Dei & hominum, homo Christus Iesus. Cur, quæso, addidit, *Homo,* nisi ad exprimendum naturam, secundum quam Christus est Mediator? Notauit hoc Augustinus lib. 2. de pec. orig. cap. 28. serm. 11. de verbis Apostoli.

Præterea hic distinguit Apostolus Mediatorem à Deo: *Vnus, inquit, Deus, unus & Mediator Dei et hominum.* Ergo Christus non est Mediator secundum naturam diuinam, sed tantum secundum humanam, secundum quam Christus à Deo distinguitur.

Sed respondent aduersarij, hic fieri distinctionem ratione personæ. Nam per vnum Deum intelligitur Pater, à quo distinguitur Filius personaliter. Alioqui, inquit, sequetur quaternitas, si à tota Trinitate distingueretur Mediator. Vnde CALVINVS in secūda epistola ad Polonos, ridet has expositiones: *Vnus Deus, id est, Trinitas; Et, Creditis in Deum, id est, in Trinitatem.* At profectò hoc ipso Caluinus & Caluinistæ vehementer confirmant Arianismum. Id enim Ariani cupiunt, vt vbiunque legitur; *Vnus Deus, aut simpliciter, Deus,* intelligatur Pater, non Trinitas.

Præterea Chrysostomus, Oecumenius, Theophylactus in hunc locum notant, per illud, *Vnus, non excludi Filium, sed Deos Gentium.* Ergo per vnum Deum, non Patrem, sed Trinitatem intellexerunt. Item AVGUSTINVS serm. 1. in Psalm. 29. explicans hæc ipsa verba, dicit; *Vnum Deum significare Trinitatem; & Christum esse Mediatorem inter Trinitatem, & homines peccatores.* Sic enim loquitur: *Quid est, inquit, Mediatorem esse inter Deum & homines? Non inter Patrem & homines, sed inter Deum & homines. Quid est Deus? Pater, & Filius, & Spiritus sanctus. Qui sunt homines? peccatores, impij, mortales. Inter illam Trinitatem, & homines.*

hominum infirmitatem, & iniquitatem, Mediator fatus est homo, non iniquus, sed tamen infirmus. Idem repetit in commentario cap. 3. epist. ad Galatas. Et idem docent, Augustinū sequuti, Beda & Anselmus, in commentario 2. cap. epistolæ primæ ad Timotheum.

Et ratio etiam ipsa id manifestè testatur. Nam non solus Pater erat nobis ob nostra peccata infensus, & pinde à Mediatore placandus, sed etiam Filius & Spiritus sanctus. Tota igitur Trinitas à Mediatore hominibus reconcilianda erat. Quare cùm Paulus dicit: *Vnus Deus, vnuus & Mediator Dei & hominum;* per vnum Deum Trinitatem totam significet necesse est. Vnde Caluinus, dum reiicit istam expositionem, Augustinum, Bedam, Anselmum, & Græcos omnes Patres, & ipsam rationem reiicit. nec propterea sequitur quaternitas; nam idem Christus propter duas naturas, & numeratur inter personas Trinitatis, cui debetur satisfactio, & simul ipse est qui satisfacit. Ipse enim, ut homo est, Mediator est, ad seipsum, ut Deus est.

CAPUT IV.

Refellitur idem error ex Patribus.

CCEDANT nunc testimonia Patrum. Ac primum CYRILLVS in Apologia pro duodecim capitibus contra Orientales, proponit hanc obiectionem contra decimum caput: Si Deus Verbum est Sacerdos, cui vel quali Deo suum ministerium offere? Deinde respondebat hoc modo: Quando factus est homo, vocatus est Pontifex, non quod maiori Deo offerret sacrificium, sed sibi ipso & Patri. Et infra: Audiens quod dominus est Sacerdos propter humanitatem, erubescisne? Deinde quomodo non admiratus es, quod non secundum sacerdotum morem alteri fecerit sacrificij modum, sed sibi ipso potius & Patri, ut dixi.

Hic Cyrillus non solum aperte dicit, Christum esse Pontificem propter humanitatem, sed etiam cogit nos intelligere negatiuam, id est, non propter Divinitatem, cùm dicit, cum sacrificiū sibi ipso obtulisse & Patri. Non enim potest vnuus & idem,